

Els partits illencs pensen ja en els pactes postelectorals, atès que totes les enquestes auguren que no hi haurà majoria absoluta.

El laberint dels pactes

Cap enquesta coneguda –tant de les publicades com de les que estotgen alguns partits– augura que el PP obtingui la majoria absoluta. Tot i així, cal dir que a la cúpula conservadora, formada per José Ramón Bauzà i els seus homes de més confiança –el *cercle de ferro* que l’envolta, encara mantenen l’esperança que el volt ocult al seu favor –o sigui, el de gent que a les enquestes no vol dir a qui votarà però que finalment ho farà als conservadors– sigui tan important que el PP fregui el 40% a cadascuna de les circumscripcions insulars. Segons les càbales que es fan, així podrien mantenir la distància assolida el 2011 sobre el PSIB-PSOE, de manera que, com que pràcticament el duplicarien un cop més, a l’hora d’aplicar la llei d’Hondt –la manera de convertir els vots en escons–, el resultat seria la majoria absoluta. Però els dirigents populars, per si de cas, també han començat a pensar en possibles pactes.

El PP. Bauzà ha dit públicament que “si fos necessari” ni ell ni el seu partit tindrien “cap inconvenient” a pactar “amb el PSOE” per garantir l’estabilitat institucional a les Illes. Immediatament la secretària general del PSIB-PSOE, Francina Armengol, li va contestar que “de cap manera pactarem amb el PP”, passi el que passi a les eleccions. Tanmateix, el president ha continuat, impertèrrit, oferint pactes als socialistes en entrevistes que ha concedit posteriorment a les seves inicials declaracions. Fins i tot declarava a *ABC* la setmana passada que també “seria bo per a Espanya” que les dues forces majoritàries a l’Estat pactessin.

Amb tota probabilitat aquestes ofertes formen part de l’estratègia electoral conservadora. Es tracta de fer veure a les

bosses de potencials votants conservadors enfadats amb l’actual cúpula del PP que el rebuig socialista a un pacte és degut al fet que ja tenen decidit llançar-se en cos i ànima a la coalició amb Podem i la resta de l’esquerra. És una manera de deixar-los clar que, si no voten Bauzà, pel motiu que sigui, l’única alternativa possible és un Govern “pitjor que els dos anteriors del Pacte de Progrés”, segons va dir Mabel Cabrer, la portaveu parlamentària conservadora. El president de l’agrupació de Palma del PP, José María Rodríguez, va confirmar, en una conversa informal amb aquest setmanari, que el PP ha posat en marxa aquesta estratègia per activar els votants propis: “Es tracta que els nostres entenguin que si no ens voten es castigaran a ells mateixos”.

Paral·lelament, alguns dirigents populars de les Illes han començat a fer càbales de veres sobre amb quin partit podrien pactar cas que fos necessari. Proposta per les Illes (PI) és el més desitjat, per sobre de qualsevol altra teòrica possibilitat com UPyD o Ciutadans. “El PI és el partit que hauríem de cuidar”, confessa Rodríguez. El cap del PP de Palma ha tingut sempre una relació excel·lent amb el president de la nova formació, Jaume Font. Aspira a ser el pont que permetrà el pacte entre els dos partits. D’aquesta manera ell es convertiria en una peça fonamental perquè Bauzà es mantingui quatre anys més com a president. Així, el seu paper al si del partit, prou contestat, s’enfortiria.

El PI, per la seva banda, confia en obtenir un o dos escons –si fossin més seria un enorme èxit– i que siguin els que bastin al PP per governar. D’aquesta manera el preu que es cobraria seria molt alt. Cal recordar que Font va sortir del partit conservador el febrer de 2011 perquè Bauzà no el volgué de candidat a presidir el Consell de Mallorca. En una

El Parlament balear es convertirà en un laberint a l’hora de buscar els possibles pactes postelectorals. 1. Bauzà manté l’esperança en la majoria absoluta però ja pensa en pactes, amb el PI de Jaume Font. 2. Albert Jarabo, secretari

tensa reunió entre ambdós, segons va poder conèixer aquest setmanari aleshores, l’ara líder del PI augurà al president del PP: “Em menysprees, però d’aquí a quatre anys em necessitaràs”. Si en efecte el PP necessités el partit regionalista per continuar governant, hauria arribat l’hora de la venjança de Font.

El PP podria tenir més possibilitats de pactes, a banda del PI. UPyD n’és una, però s’està desinflant. Segons l’última enquesta publicada, a hores d’ara no té més expectatives que, en el millor dels casos, obtenir un escó, el qual podria resultar insuficient per al PP, si els de Bauzà baixessin de 29 diputats. En canvi

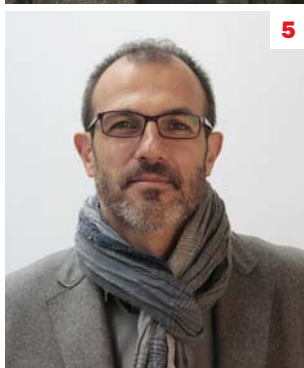
2

3

4

5

general de Podem, aspira a tenir més diputats que el PSOE i així el futur president podria ser ell o un altre del seu partit. 3. Francina Armengol, líder del PSIB-PSOE, vol ser l'única possibilitat de presidenta alternativa a Bauzá. 4. El PI, liderat per Jaime Font, confia en obtenir dos escons que li permetin un pacte amb el PP del qual obtendria molts de rèdits. 5. Els de Més, liderats per Biel Barceló, no presentaran problemes a l'hora d'arribar a un acord alternatiu al PP.

els sondejos atorguen a Ciutadans, l'altra possibilitat, una tendència a l'alça en la seva intenció de vot –en paral·lel al que passa a la resta de comunitats– que, cas de mantenir-se en els dos mesos que queden per a les urnes, ben bé podria ser el partit que tingués la clau perquè Bauzá continués essent president de l'executiu illenc. Tot i així, les fonts conservadores consultades no s'acaben de creure el que preveuen els sondejos: donen més consistència a l'opció del PI que a la de Ciutadans com a potencial crossa de futur.

L'esquerra. Entre els partits progressistes no hi ha el més mínim dubte: la

prioritat és desallotjar el PP del Govern com sigui, i del màxim possible d'institucions locals i consells insulars que governa també: tots menys del de Formentera. Ara bé, qui hauria de liderar el futur nou Pacte de Progrés?

La cap del PSIB, Francina Armengol, es reivindica encara com "l'única alternativa possible a Bauzá" per a la presidència del Govern. Dóna per fet, doncs, que tot pacte contra el PP haurà necessàriament d'acceptar la seva candidatura a substituir el president actual. No ho veuen igual a Podem. El secretari general del qual, Alberto Jarabo, ha dit que, "si bé tenim la prioritat" de traure

els conservadors del poder, "per pactar amb el PSOE, aquest partit hauria de fer un gir de 180 graus". És la consigna que pertot fan servir. Però què vol dir exactament això? Aquesta és la incògnita. No expliquen què exigirien concretament als socialistes. Per una altra banda, els dirigents de Podem somien de tenir més escons que el PSOE, cosa que rectificaria radicalment totes les suposicions de futur que fa actualment el partit dirigit per Armengol. Aleshores el candidat a president podria ser, en bona lògica, de Podem. L'última enquesta publicada deixa les dues formacions gairebé empatades en diputats al Parlament. Tanmateix, la tendència que es pot extreure de la bateria de sondejos coneguts des de l'estiu de 2014 pareix que indica que Podem ha tocat sostre i que el PSOE ja no cau més. A això s'aferran els estrategs socialistes per mantenir l'esperança de ser encara el segon partit, tant en vots com escons. No contempen cap possibilitat alternativa al fet que Armengol sigui la presidenta, cas que es pugui formar una majoria que desallotgi el PP. Si la resta així ho accepta, el PSIB no tindrà cap problema a fer un pacte amb Podem ni, per descomptat, amb Més, ni amb EU si aconseguís representació. I encara que els dirigents socialistes intentin no parlar-ne en públic, tampoc els representaria cap entrebanc arribar a un acord amb el PI.

La intersecció més improbable, en la geometria dels possibles futurs acords per a un Govern progressista, seria la formada per Podem i el PI, cas que la participació del partit de Font fos necessària. Aleshores, l'esquerra més radical pactaria amb un de dreta regionalista? *A priori* sembla que no ha de poder ser possible. De fet, tal com Jaime Font va dir ne l'entrevista publicada en setmanari, l'acord amb Podem és "molt difícil" per la gran distància ideològica que separa les dues formacions. Ara bé, tampoc es pot descartar res perquè no cal oblidar que Unió Mallorquina, també de dreta regionalista, va pactar en dues ocasions –1999 i 2007– amb els comunistes d'Esquerra Unida i la resta de formacions progressistes.

En resum: cas que no hi hagi majoria absoluta, el Parlament balear es convertirà en un complex laberint a la sortida del qual esperarà un pacte. Però quin?

Miquel Payeras